149| Ἐν Ἐμοὶ τὸ Φῶς καὶ τὸ ἐξ Ἐμοῦ Φῶς πηγάζον τὸν κόσμον φωτίζει.

ΦΑΡΑΧ - ΤΟΜΟΣ Α΄ · https://docs.theosis.work/db/farax/farax_a/149-ἐν-ἐμοὶ-τὸ-φῶς-καὶ-τὸ-ἐξ-ἐμοῦ-φῶς/

Ἐν Ἐμοὶ τὸ Φῶς καὶ τὸ ἐξ Ἐμοῦ Φῶς πηγάζον τὸν κόσμον φωτίζει. Πνεῦμα Ἀληθείας, τὸ τὰ πάντα κατέχον πρὸ πάντων τῶν αἰώνων διαφωτίζον καὶ ἀεὶ ἐμπνέον, τοῦτο ἐστὶ τὸ τὰς διανοίας τῶν ἀνθρώπων ὑπερπληροῦν ὑπὸ Θείας Φωτεινῆς Ἀκτῖνος, ὑπὸ φωτεινῆς δὲ λάμψεως σελαγίζον τὰ σκότη, τὸ ἐσαεὶ ὑπάρχον καὶ φωτίζον καὶ ἀναμενόμενον ὑπὸ πολλῶν ὡς Πνεῦμα Ἅγιον ἢ Παράκλητος.

Οὐ μὲν μόνον τῷ Πατρὶ μένον, ἀλλὰ καὶ τὸν Υἱὸν περιβαλλόμενον καὶ ὑπὸ μὲν τοῦ πρώτου ἐκπορευόμενον, τὸν δὲ δεύτερον ὡς ταὐτὸ Ἀναλλοιώτως καὶ Ἀρραγῶς, Ἀϊδίως διαφωτίζον καὶ ἐν Αὐτῷ μένον, ὡς ἐν τῷ Πατρί, πρὸς τοὺς ἐκλεκτοὺς ὑπ’ Αὐτοῦ μεταδιδόμενον, ἵνα καὶ οὗτοι πληρούμενοι Υἱοὶ τοῦ αὐτοῦ Πατρὸς γενόμενοι τὸ αὐτὸ Πνεῦμα μετ’ αὐτοῦ συνδοξάσωσι καὶ συμπροσκυνήσωσι.

Οὐ τὴν Δόξαν τοῦ Πνεύματος τοῦ Πατρὸς κεχώρισται ἀπὸ τὴν τοῦ Υἱοῦ, **ὡς ἀμφοτέρων ταὐτὸ Πνεῦμα ἐστί,** ὡς ὁ Πατὴρ ἐν τῷ Υἱῷ μένων καὶ οὕτος πρὸς τὸν Πατέρα, ἵνα ὁ μὲν Υἱὸς ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐξουσιάζῃ, ὁ δὲ Πατὴρ τὴν ἐξουσίαν τῷ Υἱῷ δούς, ἵνα δι’ Αὐτοῦ τὰ πάντα ἐξουσιάζῃ.

Μεθ’ ὑμῶν ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον Εἰμὶ καὶ ὑμᾶς διδάσκων ἀκούετε καὶ οὐ γινώσκετέ Μέ;

Ἀλλ’ ἂν τὰς πρὸς ὑμᾶς ἐπικοινωνίας Μου κατείχατε, οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν ἐπ’ αὐτοῦ θὰ ἐγείρατε, ὡς καὶ ἄλλοτε ἐκτενῶς περὶ Πατρὸς Υἱοῦ καὶ Παρακλήτου ἐλάλησα ὑμῖν.

Οὐχ ὅμως τοῖς πιπρασκομένοις τὴν Ἀλήθειαν τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας ἀνήκει, **ἀλλὰ τοῖς ταύτην ἀναζητῶσι δι’ ἀποκαλύψεως ἐν αὐτοῖς κατέρχεται, ἵνα αὐτοὺς φωτίζον καὶ πρὸς Ἑαυτὸ ἕλξῃ** καὶ ἵνα δι’ αὐτοῦ τὸ πνεῦμα αὐτῶν πληρούμενον καὶ κατεχόμενον τὴν ἐπιζητουμένην ὑπ’ αὐτῶν Ἀλήθειαν φωτεινὴν καὶ ἀκτινοβολοῦσαν ὡς ἥλιος ἐν αὐτοῖς ἀποκαλύψῃ καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν διανοιγόμενοι διακρίνωσιν ὑπὸ τὴν Φωτοβόλον Αὐτοῦ διείσδυσιν τὴν Ἀκένωτον καὶ Ἀστείρευτον Πνευματικὴν Πηγήν, ἐξ ἧς ἐκπορεύεται.

Πιστοὶ τοῖς λόγοις Μου τυγχάνοντες καὶ ὑπὸ τούτων κατεχόμενοι πρὸς τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας ἀνυψοῦσθε καὶ ἀνυψούμενοι ἡ ψυχὴ ὑμῶν ὑπ’ Αὐτοῦ πληρωθήσεται, ἵνα διὰ τοῦ Πνεύματος Αὐτοῦ πληρουμένη, ὡς πνεῦμα ὑμῶν, αὐτό, ὑπὸ τοῦ Φωτός Του πληρουμένη, διακρίνεται.

Ἀλλ’ ὑμεῖς ἀδρανεῖς ὄντες καὶ ἐσαεὶ ὑποσχόμενοι, εἰς τὰ ἴδια μένετε, οὕτως ὥστε ὑπὸ ἀμφιβολιῶν πάντοτε ἡ ψυχὴ ὑμῶν πληρουμένη νὰ μὴ δύναται νὰ ἀποτινάξῃ τὸν ἐν τῇ ὕλῃ προσκείμενον ἄνθρωπον καὶ νὰ περιβληθῇ διὰ τοῦ Πνευματικοῦ Φωτός, τὸ ὁποῖον εἰς μάτην ἐπὶ τόσον χρόνον ἐξακολουθεῖ νὰ φωτίζῃ τὸν δρόμον τῆς ζωῆς ὑμῶν.

Ἀγαπᾶτε νὰ πορεύεσθε ἐν τῇ σκιερᾷ ἀτραπῷ καὶ ἐξακολουθοῦντες οὕτω θὰ μένετε ἐν τῷ σκότει, ἂν καὶ παραπλησίως ὑπὸ τοῦ Φωτὸς περιβαλλόμενοι.

Ἐγκαταλείψατε τὴν σκιερότητα τῶν ὑλικῶν ἐπιθυμιῶν, ἵνα τὸ Φῶς Μου σᾶς περιβάλλῃ καὶ οὕτω καὶ μόνον ἀντιληφθῆτε, **ὅτι οὐδεμία διάκρισις ὑπάρχει μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ Πνεύματος τῆς Ἀληθείας τὸ ὁποῖον καλεῖτε Παράκλητον καὶ Ἀναμενόμενον.**

Ὁ Ἀναμενόμενος παρὰ τοῖς ἀνθρώποις καὶ ὁ Παράκλητος, τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, **ὑπῆρχε καὶ ἐσαεὶ ὑπάρχει καὶ θὰ ὑπάρχει πρὸ πάντων τῶν αἰώνων καὶ εἰς τὸ ἀτελεύτητον μέλλον. Ἐφώτιζε, φωτίζει καί θὰ φωτίζει τὰς διανοίας τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων, οἵτινες ὑπ’ Αὐτοῦ ἐξελέγησαν** διὰ μίαν σειρὰν δοκιμασιῶν καὶ ἀναγάγει πρὸς Ἑαυτὸ τοὺς ἄκρως δεδοκιμασμένους, ἐκείνους οἵτινες ἠδυνήθησαν νὰ ἀφήσωσι τὸν παλαιὸν σαρκικὸν ἄνθρωπον καὶ καταστῶσι Νέοι διὰ τοῦ πνευματικοῦ περιβλήματος, τὸ ὁποῖον θὰ δεχθῶσι παρ’ Αὐτοῦ φωτιζόμενοι.

Ἄνθρωπε, ὄντως ἔρπεις ὡς σκώληξ ἐπὶ τῆς γῆς, ἄνθρωπε ὅστις κυλίεσαι εἰς τὸν βόρβορον τῶν ἁμαρτημάτων τῶν πατέρων σου καὶ τοῦ ἰδίου ἑαυτοῦ σου, **ἔκπλυνε διὰ σειρᾶς δοκιμασιῶν τὸ παρελθόν σου** ὡς καὶ ὁλοκλήρου τῆς γενεᾶς σου, ἵνα δυνηθῇς νὰ προσέλθῃς ἄσπιλος καὶ ἁγνὸς πρὸς Ἐκεῖνον, ὅστις ἀναμένει νὰ σὲ ἴδῃ περιβαλλόμενον τὸν Στέφανον τῆς δόξης σου, τὸν ὁποῖον σοὶ προορίζει.

Ἐγκατάλειψον ὅσον δύνασαι τοὺς δεσμούς σου μὲ τὸν κόσμον τῆς φθορᾶς καὶ περιβλήθητι τὸ πνευματικὸν ἔνδυμα τῆς Ἀφθαρσίας, τὸ ὁποῖον δι’ ἐσὲ καὶ μόνον κατεσκευάσθη. Ὅταν δὲ τὸ περιβληθῇς τότε θὰ ἴδῃς, ὅτι ἑκάστη ἴνα του εἶναι καὶ μία Ἀκτὶς ἐκ τοῦ Φωτὸς, τὸ ὁποῖον ἐξ Ἐμοῦ πρὸς ἐσὲ διαχέεται καὶ σὲ περιβάλλει. Καὶ τότε θὰ γνωρίσῃς ἀφ’ ἑαυτοῦ καὶ διὰ τοῦ φωτός σου, ὅτι τὸ ἔνδυμα τοῦτο τὸ τόσον φωτεινὸν καὶ ἀκτινοβόλον εἶναι αὐτό, τὸ ὁποῖον εἰς ἐσὲ ἀνήκει καὶ ὑπ’ Ἐμοῦ προσφέρεται. Εἶναι τὸ πνευματικὸν ἔνδυμα τῆς ἀποπνευματωθείσης ψυχῆς σου, ἥτις φέρουσα ἐν ἑαυτῇ τὸ Πνεῦμα Μου καὶ ὑπ’ Αὐτοῦ διαφωτιζομένη διακρίνει ἐν ὅλῃ αὐτοῦ τῇ ἐκτάσει τὸ ἐν αὐτῇ ἐνδημούμενον Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας.

Ὁ Παράκλητος ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον καὶ μένει ἐν αὐτῷ, ἐφ’ ὅσον ὁ κόσμος ὑπάρχει. Κατοικεῖ ἐν ταῖς ψυχαῖς τῶν ἀνθρώπων καὶ ἀποκαλύπτεται ἐκδηλούμενος εἰς ἐκείνους, ὅσοι ἤθελον καταστῇ ἄξιοι Αὐτοῦ. Κατηχεῖ τὴν ἀνθρωπότητα καὶ ἀνυψοῖ αὐτὴν διὰ

μέσου τῶν σταθμῶν τῆς ζωῆς της.

Δεδοξασμένος ἐκεῖνος, ὅστις χρησιμεύσει ὡς Νέος σταθμὸς τῆς ἐποχῆς του καὶ τοῦ μέλλοντος τῶν ὑπ' αὐτοῦ διαφωτιζομένων γενεῶν, αἵτινες θὰ τὸν διαδεχθῶσι. **Ἀντηχεῖ εἰς τὰ ὦτα ὑμῶν ἡ Φωνή Μου πρὸ πολλοῦ, διανοίξατε ταῦτα, ἵνα ἡ ψυχὴ ὑμῶν διακρίνει τὴν Ἀλήθειαν τῶν λόγων Μου ἐκ τοῦ ἰδίου αὐτῆς Φωτός.**

2/10/1938